

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at man bliver nødt til at finde sig i at blive retsforfulgt på sproget i det land, man nu engang befinder sig i, og det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt. Ingen skal være i tvivl om, at hvis en dansker bliver pågrebet på fersk gerning i udlandet og retsforfulgt der, jamen så må han finde sig i det.

Jeg vil minde om, hvad fru Birthe Rønn Hornbech selv lige har sagt til fru Line Barfod: Vi lever på denne side af syndefaldet og ikke mere i Edens Have. Der er ingenting, der er perfekt.

Men det, der er tale om her, er, at man direkte udleverer sine egne borgere til udenlandsk retsforfølgning. Jeg vil sige, at når man skal holde sig fra det, så er det såmænd egentlig ikke bare af hensyn til forbryderen, men det er også af hensyn til Danmarks ære. En sådan lov, hvis og når den bliver gennemført, er simpelt hen en skændsel for nationen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg måske, vi nærmer os realiteterne en lille smule, for hr. Jesper Langballe kan godt være med til, at hvis den pågældende bliver grebet på fersk gerning, er det i orden, at han må finde sig i gerningslandets retssprog.

Se, når vi skal have disse regler, som jeg gerne var foruden, hvis vi levede i en anden verden, så er det jo netop, fordi hvis en sådan person, der sprænger en masse mennesker i luften, for nu at tage noget, der desværre er alt for aktuelt, ikke lige bliver pågrebet i gerningslandet, så skal han altså ikke bare sådan kunne unddrage sig retsforfølgning og straf i det pågældende land. Det finder vi ikke er rimeligt. Man skal ikke kunne spekulere i, hvor man begår forbrydelserne, og hvor man kan stikke af til.

Det, det drejer sig om, er jo, at man skal tage ansvaret for sine handlinger, og det er jo også det, hr. Jesper Langballe plejer at prædike.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Jensen som ordfører.

Frank Jensen (S):

Beslutningsforslaget, som vi har til behandling her i dag, er jo en sag, der har været ganske mange år undervejs. Den kan dateres tilbage til stats- og regeringschefernes møde i Tampere i 1999, hvor der blev fastlagt et program for det retfळे og indre samarbejde i Europa i årene der-

efter. Jeg mener, det er rigtigt, at vi i Europa bestræber os på at bekæmpe og effektivisere kampen mod grænseoverskridende kriminalitet. Og folk, der fornægter, at der er et behov for det, er ikke mennesker, der beskæftiger sig med virkeligheden.

Kl. 16.00

Vi har desværre et stigende problem, ikke blot i Europa, men også globalt, med grænseoverskridende kriminalitet, og det er afgørende, at vi gør, hvad vi kan for at effektivisere vores indsats i kampen mod grænseoverskridende kriminalitet. Der må ikke være noget helle, hvor man kan tage ophold og undslå sig strafforfølgning, og ej heller, når der først er faldet dom, skal man kunne undslå sig straffuldbyrdelsen. Vi i Socialdemokratiet ser den europæiske arrestordre som et led i at sikre en effektiv retshåndhævelse, når det drejer sig om strafforfølgning, men også om fuldbyrdelse af de straffe, der afsiges.

Den 11. september og det modbydelige terrorangreb i USA har sat turbo på sagen, og jeg mener, at der er al mulig grund til at rose Kommissionen for så hurtigt at have reageret og fremlagt en konkret rammeafgørelse, også når det drejer sig om den europæiske arrestordre.

Det er jo ikke noget nyt, at vi i Danmark deltager i samarbejde om udlevering til strafforfølgning og til straffuldbyrdelse, for det har vi mange års erfaring med. Den europæiske konvention er fra slutningen af 1950'erne, og vi har også en ganske god lov mellem de nordiske lande, som er fra 1960. Forskellen på den europæiske udleveringskonvention og den lovgivning, vi har for så vidt angår de nordiske lande, er, at vi kun, for så vidt angår de nordiske lande, udleverer egne statsborgere. Så vi udleverer altså i dag egne statsborgere til strafforfølgning og straffuldbyrdelse i Island, Finland, Norge og Sverige, men vi gør det ikke til vores sydlige nabolande, og man kan selvfølgelig have mange overvejelser over den forskelsbehandling i forhold til vore nabolande.

Vi ved jo alle, at det har en eller anden begrundelse i vores retssyn og vores syn på hinanden, også på vores sydlige nabolande, men jeg mener, at tiden er kommet til at forandre dette vilkår for at sikre effektiv retshåndhævelse og forfølgelse af forbrydere.

Jeg mener, man kan sige, at de nordiske lande med vores udleveringslove er en foregangsregion i Europa. Vi har vist, at vi i mange, mange år har kunnet have et smidigt og effektivt samar-